

Den nuværende ministerielle godkendelse af nye uddannelser på universiteterne vil blive afskaffet. Ministeren for videnskab, teknologi og udvikling (videnskabsministeren) fastsætter fortsat de økonomiske tilskud til uddannelsen og specifikke adgangskrav. Ministeren vil dog undtagelsesvis kunne beslutte, at der ikke kan ske godkendelse af en uddannelse. Dette sker, hvis uddannelsen ikke opfylder lovgivningsmæssige krav, eller hvis oprettelsen af uddannelsen ud fra en samfundsøkonomisk betragtning ikke skønnes hensigtsmæssig.

Samlet set får universiteterne bedre mulighed for hurtigere og mere fleksibelt at udvikle og igangsætte nye uddannelser. Samtidig styrker indførelsen af akkreditering på uddannelsesniveau de videregående uddannelsers kvalitet og relevans. Etableringen af et akkrediteringssystem giver også universiteterne bedre mulighed for at dokumentere kvalitet af uddannelser i udlandet.

På Undervisningsministeriets og Kulturministeriets område fastholdes den ministerielle godkendelse af uddannelser.

Undervisningsministeriets fastholdelse af den ministerielle godkendelse af udbud sker især på baggrund af ønsket om et landsdækkende og regionalt udbud af uddannelser inden for de videregående uddannelsers område.

På Kulturministeriets område har den ministerielle godkendelse baggrund i et ønske om at dimensionere de kunstneriske uddannelser i overensstemmelse med arbejdsmarkedets behov og uddannelsesinstitutionernes funktion som kulturbærende institutioner med landsdækkende og regional udbredelse.

Det er væsentligt at sikre en hurtig og enkel procedure for akkrediteringsforløbet på alle tre ministerområder, og det må derfor overvejes, om der på de enkelte områder skal fastsættes nærmere regler om tidsfrister i forløbet, når institutionen har haft tid til at etablere sig, og der foreligger et tilstrækkeligt erfaringsgrundlag. Fastsættelse af eventuelle tidsfrister for akkrediteringsforløbet sker efter drøftelse mellem de tre ministre.

1.1 Akkreditering, evaluering og auditering

Danske universitetsuddannelser er generelt af en høj kvalitet i en international sammenhæng. OECD's ekspertpanel pegede i sin evaluering af det danske universitetssystem i 2005 på, at danske universitetsuddannelser i en international sammenligning overordnet giver et relativt højt privat og samfundsøkonomisk afkast. Men der er behov for en ny ordning for

kvalitetssikring af danske universitetsuddannelser (OECD: University Education in Denmark, 2005).

Akkreditering er den form for kvalitetssikring, der internationalt er fremherskende. Med indførelsen af et akkrediteringssystem, hvor alle nye uddannelser akkrediteres inden godkendelse og eksisterende uddannelser akkrediteres cyklisk (rullende), sikres systematisk kvalitetssikring af alle videregående uddannelser.

Uddannelsessøgende på både det nationale og det globale uddannelsesmarked har brug for at kunne gennemskue kvaliteten af universitetsuddannelse. Uddannelsesinstitutionerne har i kraft af den stigende internationale konkurrence om de bedste studerende behov for at kunne dokumentere, at uddannelsernes kvalitet er på højeste internationale niveau og omfattet af effektiv kvalitetssikring. Med akkreditering kan uddannelsernes kvalitet dokumenteres og anerkendes efter internationale standarder.

I international sammenhæng anvendes typisk tre centrale begreber i forbindelse med kvalitetssikring af uddannelser: *Akkreditering, evaluering og auditering.*

Ved en uddannelsesakkreditering foretages en faglig vurdering af, om en uddannelse opfylder foruddefinerede kriterier for kvalitet og relevans. På baggrund af en konkret vurdering af, om den givne uddannelse lever op til kriterierne, træffer den akkrediterende myndighed beslutning om, hvorvidt uddannelsen kan akkrediteres.

Uddannelsesevalueringer gennemføres med henblik på at videreudvikle kvaliteten af uddannelserne. I en uddannelsesevaluering beskrives og analyseres forskellige aspekter af uddannelsens kvalitet med udgangspunkt i både centralt fastsatte mål for uddannelsen og uddannelsens egne mål. Evalueringen resulterer i en række kvalitative vurderinger af uddannelsen og anbefalinger til, hvordan uddannelsens kvalitet kan udvikles.

Ved en auditering vurderes en uddannelsesinstitutionens interne kvalitetssikringsarbejde. I auditeringen indgår en vurdering af de mål, strategier, metoder og systemer, som uddannelsesinstitutionen har opbygget for at kunne garantere kvaliteten af sin virksomhed. Formålet med en auditering er at udvikle institutionens kvalitetssikringssystem, og auditering resulterer i en række vurderinger og anbefalinger til forbedring af institutionens kvalitetssikringsarbejde.

Evalueringer og auditering er dermed redskaber, som institutionerne kan benytte i deres interne kvalitetssikring, hvorimod akkreditering er en formel, autoritativ anerkendelse af uddannelser og fungerer som en del af det formelle (ofte statslige) system til styring af videregående uddannelser.